György Péter

Ébredj a valóra

MŰBÍRÁLAT - TÁRLAT - LXIV. évfolyam, 21. szám, 2020. május 22.

(Köszönöm a Műcsarnok munkatársainak, hogy a karantén idején kritikusként láthattam a tárlatot, azaz egyedül bolyonghattam az üres termekben.)

Amikor a közelmúltban elhunyt Fekete György többször is elmondta, leírta, hogy mit jelent az MMA számára a Nemzeti Szalon, sokkal inkább egy ideáról, mintsem olyan intézményről beszélt, amelynek története számos rokonvonása ellenére sem volt azonos a Műcsarnokkal. Az utóbbi 1960-tól „egyeduralomra” tett szert, a reprezentatívnak szánt országos kiállítások legjavát itt rendezték meg. Így a 2014-ben újraindított Nemzeti Szalonnak nevezett kiállítások elődei valójában az olyan műcsarnoki bemutatók voltak, mint az 1978-ban megrendezett *Festészet 77,* majd a *Magyar szobrászati kiállítás*, amelyen a szövetség festő és szobrász szakosztályának tagjai szerepelhettek. 1982-ben, 1984-ben Frank János rendezésében az Országos Képzőművészeti, 1983-ban Fekete György rendezésében az Országos Iparművészeti Kiállítást mutatták be. A mostani bemutató ezek szellemét idézi fel, s nem egy virtuális Nemzeti Szalont teremtett újra.